

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, II Wydział Cywilny - Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Renata Stępińska (sprawozdawca)
Sędziowie:	SO Joanna Czernecka SO Jarosław Tyrpa

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2019 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi L. M.

przy uczestnictwie Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w Wadowicach

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym w Wadowicach do sygnatury akt I C 937/12

postanawia: 1. stwierdzić, że w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Wadowicach pod sygnaturą akt I C 937/12 nastąpiła przewlekłość postępowania;

2. zasądzić na rzecz L. M. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wadowicach kwotę 3 500 zł (trzy tysiące pięćset złotych);

3. oddalić skargę w pozostałym zakresie;

4. nakazać zwrot na rzecz skarżącego L. M. kwoty 200 zł (dwieście złotych), uiszczonej tytułem opłaty od skargi;

5. zasądzić od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wadowicach na rzecz skarżącego L. M. kwotę 257 zł (dwieście pięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSO Joanna Czernecka SSO Renata Stępińska SSO Jarosław Tyrpa

UZASADNIENIE

L. M. w dniu 16 października 2018 roku wniósł - w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki - o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie o sygn. akt I C 937/12, toczącej się przed Sądem Rejonowym w Wadowicach, wydanie sądowi rozpoznającemu sprawę zaleceń do podjęcia w wyznaczonym terminie odpowiednich czynności, przyznanie na jego rzecz kwoty 7 000 zł i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania oraz kosztów zastępstwa według norm przepisanych.

W odpowiedzi na skargę, Skarb Państwa - Prezes Sądu Rejonowego w Wadowicach zgłosił swój udział w sprawie i wniósł o jej oddalenie oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

W zakresie rozpoznania skargi, Sąd Okręgowy ustalił następującą sekwencję czynności procesowych w sprawie o sygn. akt I C 937/12:

- w dniu 28 sierpnia 2012 roku do Sądu Rejonowego w Wadowicach wpłynął pozew L. M. przeciwko J. K. i B. K. o zapłatę kwoty 8.010 zł;
- w okresie od 7 sierpnia 2012 roku do 4 września 2012 roku sędzia referent przebywał na urlopie;
- zarządzeniem z dnia 2 listopada 2012 roku wezwano pełnomocnika powoda do uzupełnienia braku formalnego pozwu, który to został uzupełniony w dniu 21 listopada 2012 roku;
- zarządzeniem z dnia 21 stycznia 2013 roku wyznaczono termin rozprawy na dzień 20 marca 2013 roku;
- w dniu 12 lutego 2013 roku wpłynęła odpowiedź pozwanych na pozew;
- zarządzeniem z dnia 25 lutego 2013 roku poinformowano Towarzystwo (...) S.A. w K. o możliwości przystąpienia do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego;
- na rozprawie w dniu 20 marca 2013 roku zarządzono zwrot pisma (...) S.A. z dnia 6 marca 2013 r. o przystąpieniu do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego oraz zwrócono się do Przychodzi Chirurgicznej w W. ul. (...) o przedłożenie dokumentacji medycznej dotyczącej K. K.. Nadto celem kontynuowania postępowania dowodowego, odroczone rozprawę na dzień 23 maja 2013 roku. Na termin ten wezwano świadków, o których przesłuchanie wnieśli pozwani;
- w dniu 27 marca 2013 roku wpłynęła dokumentacja medyczna z Poradni Chirurgicznej w W.;
- w dniu 5 kwietnia 2013 roku wpłynęło pismo (...) S.A. o przystąpieniu do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego;
- na rozprawie w dniu 23 maja 2013 roku pełnomocnicy stron wnieśli o odstąpienie od przesłuchania wezwanych świadków oraz o odroczenie rozprawy, celem przeprowadzenia tego dowodu i umożliwienia wzięcia udziału w niej interwenientowi ubocznemu, aby uniknąć ewentualnego wniosku interwenienta o powtórzenie przeprowadzonych dowodów. Sąd odroczył rozprawę na dzień 25 lipca 2013 roku;
- na rozprawie w dniu 25 lipca 2013 roku przesłuchano świadka K. K. oraz rozpoczęto przesłuchanie świadka J. N.. Nadto celem kontynuowania przesłuchania świadka N., rozprawę odroczone na dzień 13 listopada 2013 roku;
- na rozprawie w dniu 13 listopada 2013 roku kontynuowano przesłuchanie świadka J. N. oraz przesłuchano świadka S. S.. Dopuszczono też dowód z opinii biegłego ds. motoryzacyjnych;
- odezwę do biegłego Sędzia referent sporządził 10 grudnia 2013 roku, a pismo do biegłego skierowano 2 stycznia 2014 roku.
- w dniu 25 lutego 2014 roku biegły zwrócił się z prośbą o prolongatę terminu do wykonania opinii;
- w dniu 13 marca 2014 roku biegły przedłożył opinię oraz zwrócił akta sprawy.

- zarządzeniem z dnia 20 maja 2014 roku odpisy opinii przesłano pełnomocnikom stron, zobowiązując ich jednocześnie do zgłoszenia ewentualnych zarzutów do opinii - w terminie jednego tygodnia, pod rygorem pominięcia później zgłoszonych;
- w dniu 1 lipca 2014 roku wpłynęło pismo pełnomocnika powoda zawierające zarzuty do opinii.
- w dniu 2 lipca 2014 roku wpłynął wniosek pełnomocnika interwenienta ubocznego o przedłużenie terminu do wniesienia zarzutów do opinii do dnia 7 lipca 2014 roku;
- w dniu 27 października 2014 roku wpłynęło pismo pełnomocnika pozwanych, informujące, iż opinia nie została mu doręczona, z przyczyn leżących po stronie operatora pocztowego, w związku z czym wnosi o ponowne jej przesłanie;
- zarządzeniem z dnia 3 listopada 2014 roku ponownie przesłano odpis opinii pełnomocnikowi pozwanych;
- zarządzeniem z dnia 30 stycznia 2015 roku wszczęta została procedura reklamacyjna u operatora pocztowego, z uwagi na brak zwrotnego potwierdzenia odbioru przesyłki, zawierającej odpis opinii nadanej do pełnomocnika pozwanych. W dniu 26 lutego 2015 roku wpłynęła przesyłka od operatora pocztowego, zawierająca duplikat wskazanego wyżej zwrotnego potwierdzenia odbioru;
- w okresie od 19 maja do 18 czerwca 2015 roku Sędzia referent przebywał na zwolnieniu lekarskim, a w okresie od 11 sierpnia 2015 roku do 11 września 2015 roku na urlopie;
- zarządzeniem z dnia 30 grudnia 2015 roku wyznaczono termin rozprawy na dzień 24 maja 2016 roku, na której pełnomocnik powoda cofnął zarzuty do opinii, przedkładając pismo, zawierające jego aktualne stanowisko w sprawie. Pełnomocnicy pozwanych oraz interwenienta ubocznego podtrzymali swoje stanowiska w sprawie. Sąd postanowił celem kontynuowania postępowania dowodowego, a w szczególności przesłuchania pozwanych, rozprawę odroczyć z terminem na dzień 11 października 2016 roku. Tego samego dnia zwrócono się do Sądu Rejonowego w Wadowicach III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich o udostępnienie akt sprawy III Npw 116/11. Akta te wpłynęły w dniu 9 czerwca 2016 roku;
- na rozprawie w dniu 11 października 2016 roku rozpoczęto przesłuchanie powoda, przerwane na prośbę pełnomocnika pozwanego, której nie sprzeciwili się pełnomocnicy pozostałych stron, w związku z koniecznością uczestniczenia przez niego w czynnościach w Prokuraturze Rejonowej w Suchej Beskidzkiej. Sąd postanowił celem kontynuowania przesłuchania stron, rozprawę odroczyć z terminem na dzień 8 grudnia 2016 roku;
- w dniu 18 listopada 2016 roku wpłynął wniosek dowodowy powoda o dopuszczenie dowodu z dokumentów;
- w okresie od 8 do 23 grudnia 2016 roku oraz od 11 stycznia do 28 lutego 2017 roku Sędzia referent przebywał na zwolnieniu lekarskim. Rozprawa wyznaczona na dzień 8 grudnia 2016 roku nie odbyła się, z powodu jego choroby;
- zarządzeniem z dnia 20 marca 2017 roku wyznaczono termin rozprawy na dzień 25 maja 2017 roku, na który wezwano strony do osobistego stawiennictwa. Przesyłki ekspediowane do pozwanych powróciły niedoręczone, z adnotacją „niedokładne dane adresowe”;
- na rozprawie w dniu 25 maja 2017 roku Sąd zobowiązał pełnomocnika pozwanych do podania ich aktualnych adresów - terminie 7 dni oraz zwrócił się do pełnomocnika interwenienta ubocznego o przedłożenie wszystkich materiałów z akt szkodowych, w tym umowy ubezpieczenia. Pozwany J. K., który spóźnił się, podał prawidłowy adres swój oraz B. K.. Sąd postanowił rozprawę odroczyć na dzień 14 listopada 2017 roku, celem kontynuowania postępowania dowodowego, a strony wezwano do osobistego stawiennictwa;
- zarządzeniem z dnia 25 maja 2017 roku zwrócono się do Komendy Powiatowej Policji w W. o przesłanie materiałów, dotyczących postępowania w sprawie nr Ldz. 105/11, prowadzonej przez Komisariat Policji w A., dotyczącej zdarzenia z dnia 17 lipca 2011 r., którego dotyczy proces;

- w dniu 12 czerwca 2017 roku wpłynęło pismo Komisariatu Policji w A., informujące o niedysponowaniu ww. materiałami, z uwagi na upływ okresu ich archiwizacji;
- w dniu 12 czerwca 2017 roku wpłynął wniosek interwenienta ubocznego o przedłużenie do dnia 26 czerwca 2017 roku terminu do złożenia akt szkodowych;
- w dniu 26 czerwca 2017 roku wpłynęło pismo interwenienta ubocznego wraz z Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia oraz polisą;
- w dniu 14 listopada 2017 roku pełnomocnik powoda skontaktował się z Punktem Obsługi Interesanta Sądu i wniósł o odroczenie rozprawy, z uwagi na awarię jego samochodu w drodze z K. do W. i brak możliwości zorganizowania samochodu zastępczego;
- na rozprawie w dniu 14 listopada 2017 roku Sąd postanowił uwzględnić wniosek pełnomocnika powoda i pełnomocników pozostałych stron i odroczyć rozprawę na dzień 27 lutego 2018 roku;
- w okresie od 28 listopada 2017 roku do 23 marca 2018 roku Sędzia referent przebywał na zwolnieniu lekarskim, zaś w dniach 30 marca do 4 kwietnia 2018 roku na urlopie wypoczynkowym;
- rozprawa wyznaczona na dzień 27 lutego 2018 roku została odwołana, z powodu zwolnienia lekarskiego Sędziego referenta i niemożności wyznaczenia innego sędziego referenta;
- w dniu 25 kwietnia 2018 roku wpłynęło pismo procesowe pozwanych, w którym podnieśli zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia;
- w dniu 17 maja 2018 roku wpłynął wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z dokumentów;
- w okresie od 28 listopada 2017 roku do 23 marca 2018 roku oraz od 16 do 17 lipca 2018 r. Sędzia referent przebywał na zwolnieniu lekarskim. Dnia 30 marca 2018 r. oraz 3 i 4 kwietnia 2018 r., 24 maja 2018 r. oraz w okresie od 16 sierpnia do 7 września 2018 r. przebywał na urlopie, natomiast w dniach 12 i 13 lipca 2018 r. korzystał z urlopu okolicznościowego;
- zarządzeniem z dnia 19 września 2018 r. wyznaczono termin rozprawy na dzień 29 października 2018 roku i zobowiązano interwenienta ubocznego do przedłożenia pełnych akt szkody;
- polisa, OWU i dokumenty zawarte w aktach szkody zostały złożone przy piśmie z dnia 5 października 2018 r.;
- na rozprawie w dniu 29 października 2018 roku Sąd kontynuował przesłuchanie stron, dopuścił dowody z dokumentów i odroczył ogłoszenie wyroku na dzień 6 listopada 2018 roku;
- wyrok został ogłoszony w dniu 6 listopada 2018 roku, a następnie wpłynęły wnioski stron o sporządzenie i doręczenie jego uzasadnienia; akta do sporządzenia uzasadnienia zostały przedłożone Sędziemu referentowi w dniu 13 listopada 2018 r.;
- uzasadnienie ww. wyroku zostało sporządzone w dniu 26 listopada 2018 r. i zarządzono jego doręczenie pełnomocnikom stron, co wykonano 30 listopada 2018 r.

Mając na względzie wskazaną wyżej sekwencję zdarzeń oraz występujące pomiędzy kolejnymi czynnościami sądu odstępy czasu i ich prawidłowość, Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że w sprawie do sygn. akt I C 937/12 doszło do nieuzasadnionej zwłoki w jej rozpoznaniu.

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki określiła w art. 2 ust. 1 pojęcie przewlekłości postępowania, stanowiąc, że przewlekłość

zachodzi wówczas, gdy postępowanie w danej sprawie trwa dłużej niż to jest to konieczne do wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne do rozstrzygnięcia sprawy, uwzględniając ocenę terminowości i prawidłowości czynności sądowych, charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilosci, znaczenia dla strony, która wniosła skargę rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron. Normatywna treść powołanego przepisu wskazuje zatem, że przewlekłość postępowania ma miejsce, gdy trwa ono ponad konieczność niezbędną do wyjaśnienia istotnych dla końcowego rozstrzygnięcia okoliczności faktycznych i prawnych, leżących w związku przyczynowym z działaniem lub bezczynnością sądu. „Przez przewlekłość postępowania rozumie się w praktyce brak czynności zmierzających do rozstrzygnięcia, zachodzący dłużej niż jest to konieczne do rozważenia sprawy bądź zgromadzenia dowodów. Chodzi o to, by czynności zmierzające do wydania orzeczenia kończącego zabierały odpowiednią ilość czasu, to jest odbywały się bez zbędnej zwłoki (...). Przewlekłość postępowania zachodzi wtedy tylko, gdy zwłoka w czynnościach jest nadmierna (rażąca) i nie znajduje uzasadnienia w obiektywnych okolicznościach sprawy” (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 23 listopada 2010 roku, II S 28/10, KZS 2010/11/50). Zwłoka stanowi kwalifikowane, tj. zawinione opóźnienie, stąd nie każde więc przedłużenie czynności postępowania stanowi naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie. Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury, który Sąd Okręgowy w pełni podziela, ustalenie „zaistnienia przewlekłości postępowania nie jest zależne jedynie od upływu czasu i subiektywnych odczuć skarżącego, a jest wypadkową czynników obiektywnych oraz czasu niezbędnego do podejmowania działań zgodnych z obowiązującymi przepisami przewidującymi prowadzenie określonych procedur” (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 11 maja 2005 roku, II S 26/05, Lex nr 151808).

Sąd Okręgowy w niniejszym składzie, podziela stanowisko zajęte przez inny skład tego Sądu w sprawie do sygn. akt II S 184/18, że na długość prowadzonego postępowania wpływ miało wiele czynników, takich jak działania Sądu i pełnomocników stron, okoliczności obiektywne i zdarzenia losowe. Bez wątplenia, część rozpraw (np. z 23 maja 2015 roku, 11 października 2016 roku i 14 listopada 2017 roku) została odroczone, na wniosek samych stron, a zatem z przyczyn nie leżących po stronie sądu. Do opóźnienia w rozpoznaniu sprawy przyczyniły się też wnioski biegłego i stron o prolongatę terminów do dokonania różnych czynności (np. do wykonania opinii, do złożenia dokumentacji akt szkodowych, do wniesienia zarzutów do opinii). Do przyczyn obiektywnych, a zatem niezależnych od Sądu, należy natomiast zaliczyć opóźnienie związane z prawidłowym doręczeniem stronom odpisów opinii biegłego. Trwało ono ponad 8 miesięcy, a wynikało ze strony operatora pocztowego.

Nie budziło jednak wątpliwości Sądu Okręgowego, że do przewlekłości postępowania doszło w okresie od 27 lutego do 30 grudnia 2015 roku, bowiem brak było uzasadnienia tej dziesięciomiesięcznej zwłoki w obiektywnych okolicznościach sprawy. Po otrzymaniu duplikatu potwierdzenia odbioru odpisu opinii biegłego przez pełnomocnika pozwanych, Sędzia referent winien od razu wyznaczyć termin rozprawy, a tymczasem uczynił to dopiero 30 grudnia 2015 roku, wyznaczając terminu rozprawy na dzień 24 maja 2016 roku. Chociaż co do zasady, wpływ choroby referenta na przebieg postępowania w sprawie i jego urlop, nie może być postrzegane w kategoriach przewłoki postępowania (np. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 27 lutego 2013 r., I S 40/13). Jednakże z adnotacji w aktach sprawy wynika, że ww. okresie, nieobecność Sędziego referenta z powodu choroby, czy urlopu wynosiła tylko ok. 2 miesiące. Nie stanowi usprawiedliwienia braku działania sądu - podnoszony w odpowiedzi na skargę - wzrost stanu referatu, skoro w orzecznictwie zarówno Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, jak również Sądu Najwyższego utrwalili się poglądy, iż obowiązkiem każdego państwa – strony Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności jest zapewnienie takiej organizacji i funkcjonowania systemu organów wymiaru sprawiedliwości, które umożliwią rzeczywiste i skuteczne korzystanie z gwarantowanego w art. 6 Konwencji prawa do sądu, w tym także prawa do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie (postanowienie SN z dnia 3.06.2005 r., III SPP 109/05, wyroki ETPCz w sprawach: Buchholz przeciwko Niemcom z dn. 6.05.1981, skarga nr 7759/77, Botazzi przeciwko Włochom z dn. 28.07.1999 r., skarga nr 34884/97, Sűßmann przeciwko Niemcom z dn. 16.09.1996 r., skarga nr 20024/92). W konsekwencji należało przyjąć, że Rzeczpospolita Polska ma obowiązek takiego zorganizowania systemu wymiaru sprawiedliwości, aby właściwe sądy mogły podjąć rozstrzygnięcie spraw sądowych w rozsądnych terminach (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 8 marca 2005 r., III SPP 34/04; z 8 lipca 2005 r., III SPP 120/05; z 15 lipca 2005 r., III SPP 121/05). Obowiązek taki wypływa z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP oraz z art. 6 Konwencji o

ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm.).

Podkreślenia wymaga fakt, iż także w pozostałej części postępowania dochodziło do krótszych, bądź dłuższych, niczym nieuzasadnionych przerw w procedowaniu. I tak przykładowo, po uzupełnieniu braków formalnych pozwu w dniu 21 listopada 2012 roku, dopiero zarządzeniem z 21 stycznia 2013 roku wyznaczono pierwszy termin rozprawy na dzień 20 marca 2013 roku i zarządzono doręczenie pozwanym odpisów pozwu. Sądowi I instancji można też zarzucić brak koncentracji materiału dowodowego oraz przerywanie przesłuchania i jego kontynuowanie na odległych rozprawach.

Nie sposób też nie zauważyć, że w sprawie o sygn. akt I C 937/12, pozew został wniesiony w dniu 28 sierpnia 2012 r., a wyrok został wydany w dniu 6 listopada 2018 roku, a zatem postępowanie przed Sądem Rejonowym trwało ponad 6 lat. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie wynika, by sprawa ta - o zapłatę - była bardzo skomplikowana pod względem faktycznym lub prawnym.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy stwierdził przewlekłość postępowania, prowadzonego do sygn. akt I C 937/12, na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

Zgodnie z art.12 ust. 4 ww. ustawy, uwzględniając skargę, sąd na żądanie skarżącego przyznaje od Skarbu Państwa, sumę pieniężną w wysokości od 2 000 do 20 000 złotych. Wysokość sumy pieniężnej, w granicach wskazanych w zdaniu pierwszym, wynosi nie mniej niż 500 złotych za każdy rok dotychczasowego trwania postępowania, niezależnie od tego, ilu etapów postępowania dotyczy stwierdzona przewlekłość postępowania. Sąd może przyznać sumę pieniężną wyższą niż 500 złotych za każdy rok dotychczasowego trwania postępowania, jeżeli sprawa ma szczególne znaczenie dla skarżącego, który swoją postawą nie przyczynił się w sposób zawiniony do wydłużenia czasu trwania postępowania. Na poczet tej sumy zalicza się kwoty przyznane już skarżącemu tytułem sumy pieniężnej w tej samej sprawie.

W ocenie Sądu Okręgowego, kwota 7.000 zł żądana od Skarbu Państwa przez skarżącego jest wygórowana. Natomiast kwota 3.500 zł będzie odpowiednią i na podstawie art. 12 ust. 4 ww. ustawy, przyznał ją od Skarbu Państwa Sąd Rejonowego. Kwota ta jest bowiem adekwatna, z uwagi na zakres naruszenia prawa skarżącego i zaistniałą przewlekłość postępowania. Natomiast w dalej idącym zakresie, skarga podlegała oddaleniu, jako bezzasadna.

Z uwagi na zapadły w sprawie I C 937/12 wyrok z 6 listopada 2018 r., polecenie Sądowi Rejonowemu podjęcia odpowiednich czynności oraz rozstrzygnięcia sprawy było obecnie bezzasadne i dlatego skarga w tej części podlegała oddaleniu.

O zwrocie uiszczonej opłaty od skargi, orzeczono na podstawie art. 17 ust. 3 ww. ustawy.

W przedmiocie kosztów niniejszego postępowania, Sąd Okręgowy rozstrzygnął na zasadzie § 14 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 ze zm.), przy odpowiednim zastosowaniu art. 98 k.p.c. Na zasądzoną kwotę składa się wynagrodzenie pełnomocnika skarżącego – 240 zł oraz opłata od pełnomocnictwa – 17 zł.

SSO Joanna Czernecka SSO Renata Stępińska SSO Jarosław Tyrpa